

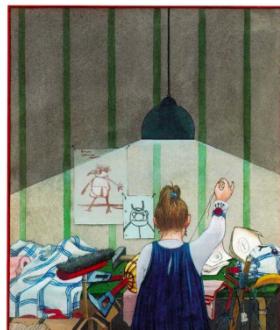

Gerda dhe Hainci
nga Nikolaus Heidelbach

übersetzt von Gladiola Sadiku

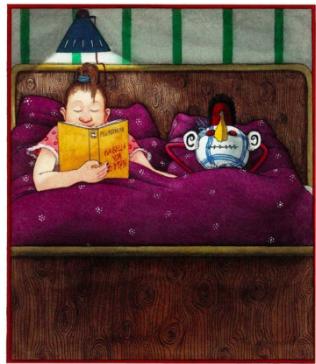
Një ditë prej ditësh Gerda nuk mund t'i duronte më kukullat e saj.

Ajo krijoi vetë një burrë të vogël si lodër dhe e quajti Hainci.

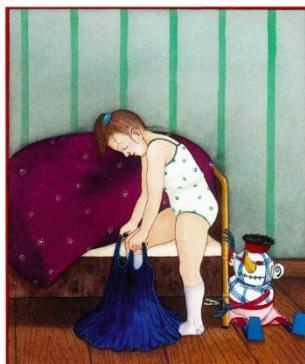
Hainci ishte shumë i bukur, gjithashtu dhe mund të qeshte, sepse ajo ishte munduar shumë për ta krijuarkështu.

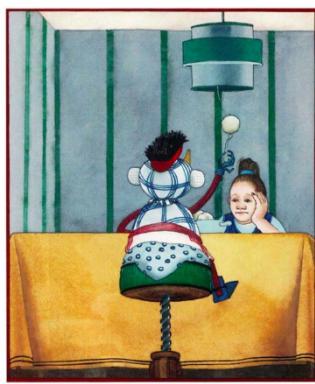
Natyrisht, ajo e merrte edhe në krevat
dhe i tregonte atij histori.

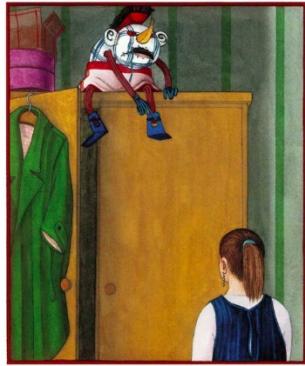
Të dielën e kaluar ajo doli shëtitje me të
dhe ai mund të ecte pothuajse vetë.

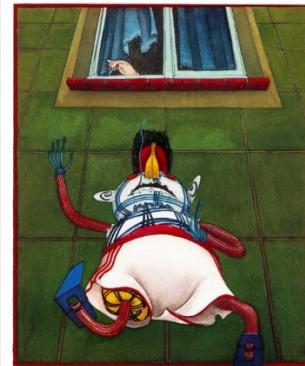
Të hënën e kaluar në mëngjes ai e
pickoi në këmbë.

Të martën e kaluar në drekë ai ia hëngri
të gjithë ushqimin.

Të mërkurën e kaluar në mbrëmje ai i bërtiti: Patë budallaqe!

Të enjten e kaluar ajo e përzuri.

Të premten e kaluar Hainci i ra edhe njëherë ziles.
Gerda nuk ia hapi derën.
Që prej asaj kohe ajo nuk ka dëgjuar më për të.

Fund